

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Cu număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	---

Aproapele nostru.

I. Cea mai mare poruncă din Lege, sintetizată a tuturor celorlalte porunci, se cuprinde în dragostea față de Dumnezeu. A doua asemenea ei este dragostea față de aproapele.¹⁾ În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii.²⁾

Nu e greu de observat că amândouă stau pe același piedestal: dragostea. Dragostea este un sentiment din sfera largă a sufletului omenesc. Acest sentiment este temelie creștinismului.³⁾ El trebuie să fie izvorul tuturor acțiunilor noastre. Ori, omul este un strop divin într-o mare lumeană. Dacă fizicul său îl leagă de adăpostul său vremelnic, de pământ, atunci se simte, cu atât mai mult, legat de ceruri de unde își are izvorul existenței. Iată de ce în una și aceeași poruncă se cuprind două căi. Acestea însă nu deschid două orizonturi, ci numai unul singur, luminând spre unicul scop al existenței omenesti.⁴⁾ Cercul de activitate al omului este mărginit în cursul vieții sale pe pământ. Dumnezeu, ființă absolută și infinită, formează pentru om un obiect îndepărtat, față de care omul are mijloace prea restrânse spre a-și manifesta dragostea sa. Iată însă că partea a doua a aceleiași porunci oferă toată latitudinea spre o activitate cât mai bogată isvorită din dragoste: dragostea față de aproapele. Faptul acesta l-a accentuat însuși Domnul Hristos, atunci când a vorbit plasticizând procedura judecării viitoare.⁵⁾ Mântuitorul încheie spunând

că: „...întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici mie nu mi-ați făcut.”⁶⁾ Din cele spuse aci de Domnul, conchidem că dragostea față de Dumnezeu se exprimă mai ales prin fapte de îndurare față de aproapele. Elocvența faptelor acestora este graiul viu al dragostei care trebuie să depășească potirul sufletului revărsându-se în valuri de binefaceri peste aproapele.

II. Omul este mic în comparație cu universul. O furnică uitată care prea rar își ridică ochii spre infinitul ceresc. Sfera lui de activitate formează un mic teren îngrădit pe care nu-l poate depăși. Cine dintre muritori se poate mândri că a văzut, măcar în treacăt, toată scoarța uscată de pe fața pământului? În viața sa de pe pământ, omul bate aceleași drumuri notându-și mereu aceleași intersecții cu aceeași semeni pe cari Dumnezeu i-a sortit să-i încucizeze căile. Cine dintre numărul redus de semeni, cu cari vine în contact, este aproapele său? În cele ce urmează vom încerca să delimităm pe cât posibil noțiunea aceasta.

Aproapele, *πλησίον*, adverbialul lui *πλητος*, cuprinde în sine două note caracteristice și anume: 1. seamăn și 2. vecin. Împreună cu *πέλας, πελάζω*, înseamnă a depinde unul de altul, a atârna împreună.⁷⁾ De aci rezultă că aproapele este un semen al meu, în restrâns: un om de seama mea. Ca să fie de seama mea, el trebuie să fie și în spațiu aproape de mine, activând în vecinătatea mea. De sine înțeles că amândoi suntem membrii aceleiași societății și depindem, cel puțin în mod indirect, unul de altul.

Acesta este, în genere, înțelesul ce se dă noțiunii de aproapele.

În vechiul Testament sfera noțiunii este restrânsă, îmbogățindu-i-se conținutul cu o notă

1) S. Evanghelist Matei și S. Ev. Marcu numesc două porunci aparte, dar de aceeași putere. Mat. 22, 37—40. Marc. 12, 30—32. S. Ev. Luca însă le contopește într-o singură poruncă, dată fiind paritatea lor ca mărime și putere.

2) Matei 22, 40.

3) 1 Cor. 13, 1—13.

4) Eu sunt adevărul, calea și viața. Unicul scop îl găsim deci în Domnul Christos. Ioan 14, 6.

5) Matei 25, 34, 46.

6) Matei 25, 45.

7) Vide: W. Pape's Griechisch-Deutsches Handwörterbuch, Zweiter Band dritte Auflage, Braunschweig 1880, 3.625.

specifică în plus. Prin „aproapele“ se înțelegea numai iudeul.⁸⁾ Dragostea față de aproapele era cunoscută și de iudei,⁹⁾ doar atât că, pentru ei aproapele era numai neamul său. Legea convertirii, impusă prin ciclul sfânt al sabatului, era un privilegiu exclusiv al iudeilor între sine. În mod special sunt excluși streinii dela acest privilegiu.¹⁰⁾ Iată, dară, că, în V. Testament, noțiunea „aproapele“ este mărginită de granițele etnice ale poporului Iudeu.

În Noul Testament, Domnul Hristos pune problema aproapelui pe un plan nou. Pentru cărturarii vremii, principiile Domnului formau un torent răscolitor care amenința temelia casetelor clădite de ei pe nisipul atâtor amănunte fariseice. La întrebarea expresă a unuia dintre cărturari, Domnul răspunde printr'o parabolă, aceea a Samarineanului milostiv.¹¹⁾ Prin aceasta Mântuitorul rupe zăgazul impus de egoismul și mândria oarbă a poporului Iudeu. Aproapele poate fi oricine, chiar și streinul: Samarineanul este aproapele omului căzut între tâlhari, căci el s'a dovedit plin de milă, atunci când providența l-a adus în calea unui semen nenorocit.

De aci vedem că aproapele nostru este orice om care are nevoie de dragostea și ajutorul nostru. De orice neam ar fi el și chiar dușman nouă, suntem datori a-l ajuta în virtutea celei mai mari porunci: a dragostei. Din cele spuse mai sus, vedem că semenii noștri sunt cu toții aproapele nostru, ori de câte ori circumstanțele urzite de providență o cer.

III. După ce am văzut principial ce trebuie să înțelegem prin aproapele, e bine să ne reținem asupra unei observații, care din punct de vedere practic-moral este de o importanță covârșitoare.

Deși aproapele este ori ce om care are nevoie de sprijinul nostru momentan, totuși Mântuitorul, într'un caz anumit a refuzat să ajute pe o cananeiancă. Refuzul Domnului este motivat prin următoarele vorbe: „...nu e bine să iei pâinea copiilor și s'o arunci câinilor...“¹²⁾

În viața de toate zilele, cei mai apropiați de noi sunt părinții. Lor le datorăm multe. Urmează apoi frații și rudele mai apropiate de cari ne pot lega, în afara rudeniei de sânge și unele datorii de recunoștință. Sfera celor apropiați de noi se lărgește treptat, însemnând raporturi din ce în ce mai slabe: Consătenii,

ajută pe un vecin, își îndeplinesc bine porunca dragostei cerută de Lege?

În viața practică se întâlnesc foarte adesea cazuri de acestea. Deciziunea noastră trebuie să fie rezultatul unei cumpăniri drepte. În aceste cazuri să nu uităm vorbele Domnului: întâi fiii apoi câinii trebuie să ajuteți!

Fiecare clipă cere hotărârea noastră în diversele acțiuni pe cari ni le hărăzește cursul vieții. Noi trebuie să le răspundem după dreptate, cu toată promptitudinea cerută. Dragostea care este temelia creștinismului, trebuie să fie conaționalii, cei de o credință cu noi, ș. a. m. d.

Oare fac eu bine, atunci când, refuzând ajutorul cerut de părinții mei, ajut pe un prieten? Părinții cari, refuzând să ajute pe fiul lor, sursa energetică a tuturor acțiunilor noastre. Aproapele nostru este semenul pe care momentul ni-l aduce în cale. Să nu ezităm a-i da tot ajutorul de care suntem capabili, întocmai ca și Samarineanul milostiv. Și dacă în fața noastră sunt doi semeni cari au nevoie de ajutorul nostru, atunci să nu întârziem a-l da fiecăruia în măsura cuvenită, potrivit gradului de apropiere dintre noi și aceștia.

Decan Ioan,

student doctorand în teologie.

Text biblic.

Săptămâna 21 după Rusalii.

„Toți au fost cuprinși de frică, măreau pe Dumnezeu și ziceau: Un mare proroc s'a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său“.

Luca 7. 16.

Dragi Străjeri,

Voi cunoașteți foarte bine mila cea mare care a arătat-o Mântuitorul Iisus Hristos, către văduva din Nain, când i-a înviat din morți pe unicul ei fiu. Lumea care petrecea la groapă pe fiul văduvei, când a văzut minunata înviere, a spus înspăimântată: Un mare proroc s'a ridicat între noi, și, Dumnezeu a cercetat pe poporul său.

Voi, carii acum auziți despre această minune și de mila Mântuitorului, să știți că deasupra noastră este un stăpân atotbun, atotvăzător, atotmilostiv. El ne-a dat porunci să le ascultăm și să le îndeplinim ca să fim fericiți pe pământ.

Oamenii când nu au necazuri, nu se prea gândesc la Dumnezeu, dar când sunt în pericol de moarte îl caută și se roagă lui.

Ați auzit poate, că în luna Aprilie 1912,

8) „Fiii poporului tău“... Lev. 19, 18.

9) Vezi locurile scripturistice următoare: Exod 20, 17. Deut. 27, 17. Exod 22. 24—26. Lev. 19, 16—18. Prov. 3, 25; 24, 28; 25, 6—10.

10) Vide: Deut. 15, 3.

11) Luca 10, 30—38.

12) Matei 15, 26. Marcu 7, 27.

s'a scufundat, unul dintre cele mai mare și frumoase vapoare, înecându-se deodată o mulțime de oameni. Așa în 1928 s'a aflat pe mare plutind o sticlă astupată, în care era o veste dela cei ce se înecau. S'a aflat — abea după 16 ani, — că lumea care vedea moartea cu ochii, s'a adunat în jurul unui preot și cu rugăciuni ferbinți chemau mila lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor.

De ce se strângea mulțimea în jurul preotului? Pentrucă-l privea ca organ a lui Dumnezeu și s'a dovedit, că omul la nevoie tot la Dumnezeu se întoarce.

Pe noi ne-a cercetat acum Dumnezeu, trimițând pe Marele Străjer să ne conducă spre o viață mai bună și mai fericită în scumpa noastră Patrie. Intocmai ca de Dumnezeu, să ascultăm îndemnul Marelui Străjer, totdeauna și din toată inima și vom spune ca și cei ce au văzut minunea din Nain: Un mare prooroc s'a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul său.

Sănătate!

O apologie românească contra cărții lui Ernest Renan.

De: prof. **Constantin Rudneanu.**

Ernest Renan a publicat „Viața lui Iisus” între anii 1863 și 1877. Cartea a început ca să se lătească foarte repede, bătrâni și tineri citeau afirmațiunile romantice a lui E. Renan.

Reacțiunea n'a întârziat, în scurtă vreme a apărut: „Respuns ortodox contra ereticului Ernest Renan pentru viața lui Iisus”, București, anul 1864, Ianuarie I-iu. Scrisă de majoru D. Pappazoglu.

Cărticica are în total 54 pagini. Ea e dedicată „Eminenții Sale prea Sfințitului Episcop al Râmnicului D. D. Calinic”. Majoru D. Pappazoglu aduce elogii Episcopului de Râmnic, pentru faptele meritoase și „descrierea Bisericii noastre”.

„Intradevăr sunt multe suveniruri în lume care lasă urme neșterse în inima muritorului; nu însă ca acelea ce au întrînsele și focul Religiei”. În acelaș timp autorul micului tratat de apologie românească își aduce aminte și de tatăl său, invocându-i memoria pentru creșterea creștinească ce i-a înfiltrat-o.

„Și dacă poate mi-am propus prea mult, de a face a se nimici (sic!) și a se lepăda din mâinile confrăților mei, o scriere ce apărură scandalosă pentru Viața lui Iisus. Sunt convins

Tată, că săvârșesc fapta unui creștin, care este fiul tău, și care sau adăpat totdeauna, cu poveștile tale, chemând și acum binecuvântările țărâni (sic!) Tale”. (pg. 7).

Scopul scrierii este ca să fie o stavilă solidă, împotriva acelor ce ar imita Eresurile lui Renan, de a propaga scrierile lui cele (sic!) pline de neadevăr, și care fu combătute de cei mai înalți și eminenti bărbați ai Europei luminate” (pag. 5).

În partea I-a broșurii majoru D. Pappazoglu înșiră toate prorociile ce fac amintire despre Iisus (pp. 12-22), și întreabă pe lectori: „Minciuni sunt aceste? Poezie este asta? Visurile lui Renan sunt acestea?”.

După aceasta trece la partea II-a unde aduce dovezile mai multor păgâni, Israiliți, Turci și creștini, după întruparea lui Iisus: Tacit, Plinie cel Tiner, Suetonie, Flegont, Dionisiu Areopaghitul, Iosif Flavie, Celsu, Calcid Platoniu, Eliu Lambrid, Iulian Paravat, Amien Marchelin, Chiril Episcopul, Claudie, Mohamet, „chiar Rabini vechi și scriitori ai cărților Talmutului (sic!), nu tăgăduiește minunile lui Iisus... (pp. 23-31).

Și aci termină cu următoarele cuvinte: „Doamnă al puterilor fii cu noi! Că prealtul afară de Tine ajutor la necazuri nu avem! Dömn (sic!) al puterilor miluește-ne pre noi!” (p. 31).

Partea IV-a sunt traduceri din limba franceză în limba română a mai multor oameni de știință cari l-au combătut pe Ernest Renan.

„Pentru că presa europeană mai toată a criticat și dezaprobat broșura lui Ernest Renan intitulată „Viața lui Iisus” și chiar Împăratul Napoleon, prin epistola adresată Arhiepiscopului d'Arras Monseniorului Parisiș pentru opera sa intitulată: „Iisus Hristos este Dumnezeu” ce trimise Majestății Sale, s'a arătat cel mai călduros apărător al religiei creștine”, urmează articolele lui Fregier, Hervé, Hercule de Sanctières, s. a. Nu fără interes este Epistola lui Napoleon adresată monsenieurului Parisiș pe care o reproducem dela pag. 40. „Domnule Episcop. Ați avut bunăvoința să-mi trimiteți scrierea ce ați compus pentru a combate uvrăgiul ce a eșit acum de curând, care tinde spre a ridica îndoeli asupra celui mai principal fundament al religiei noastre. Cu plăcere am văzut ce parte energică și laudabilă ați luat pentru apărarea credinței, despre care vă adresez felicitățiunile mele cele mai sincere. Drept aceasta, Domnule Episcop, rog pe Dumnezeu, ca să Vă aibă sub a sa sfântă și demnă pază.

Scris în Palatul Compiegnei, în 14 Noemvrie 1863. Napoleon“.

În toate statele ortodoxe s'au espediat asemenea cărți de apologie însoțite de o adresă de D. Pappazoglu: „Prea Sfințitului Patriarh Ecumenic, din Constantinopol, Eminenții Sale Prea Sfințitului Mitropolit al Ungro-Vlahii, Prea Sfințitului Sinod (sic?) ortodox al tuturor Rusiilor, Prea Sfințitului Sinod (sic!) al glorioasei Eladei, Prea Sfințitului Mitropolit al Serbiei, Prea Sfințitului Mitropolit al Bulgariei, Eminenții Sale Episcopului Transylvenii baron și Cavaler D-lui Dömn Șaguna, Circulară către toți prea Sfinți Episcopi din Statul României, Râmnicu, Buzeu, Argeșul, Huși și Roman“ (pp. 45-54).

În aceste adrese major D. Pappazoglu, spune că va trimite mai multe exemplare din cartea lui apologie contra învățăturilor lui Ernest Renan, iar ceice o vor citi „o vor asvârli, și o vor arde, acea scandaloasă scriere a lui Renan, când le va veni în mâini“. (p. 52).

Cartea de apologie creștină a majorului D. Pappazoglu ne pune în fața gândului măreț de a ne apăra din răspuțeri religia creștină. „Negația religioasă este o manifestare patologică a sufletului omenesc“. Ea trebuie înlăturată. De aceea am făcut cunoscut cărticeica cu conținutul apologetic. Ea ar fi bine dacă s'ar reedita chiar în zilele noastre. La tot cazul profesorii de apologetică vor ține seamă de ea, căci cultura fără Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu „e o imposibilitate și o minciună“.

D a t e

din istoricul uniției în Gârliște.

(Continuare)

Această trădare a fost un calvar pentru bieții lui părinți, cari mult au muncit până l-au crescut și i-au dat educația necesară, dar a spart și o comună infiltrând neînțelegerea, ura și dușmănia între frați, iar dreptatea dumnezească i-a dat răsplata lui Iuda.

Unirea a fost susținută de Societatea — pe atunci „Magyar Allam Vasut Társaság“ ori „Uzine, Domenii, Recita“. Au urmat alți preoți uniști, fără a face prea mari progrese.

În anul 1869 vine ca administrator parohial un preot cu numele Ion Popoviciu. Administratorul de până aci Iosif Popoviciu, în urma unui înțeles, trece la Ciudanovița ca preot. Iosif Popoviciu era un vânător pasionat așa că nu se putea zilnic lipsi de armă. S'a întâmplat că mer-

gând odată la o moară cu arma și după ce a măcinat a pus săculețul cu grăunțe pe armă și lungindu-l pe umăr, voind să iasă, ușa primitivă se închide lovește cocoșul armei care se descarcă și împușcă involuntar pe cel mai bun prieten al S. Sale din Gârliște, care era în urma sa. De teamă că va fi pedepsit și chiar destituit a alergat pe calea mântuirii la s. unație, Ajuutorat de bogătanul Todor Duda din Gârliște, carele nu vedea cu ochi buni pe preotul nou pentru că a venit în Gârliște și prietenul său Iosif a plecat, merg la Episcopia uniată la Lugoj de unde să reîntoarce Iosif Popoviciu preot uniât în Gârliște. Cu ajutorul acestui bogătaș, care avea și crășină în sat s'a pus pe lucru, ademenind pe oameni prin beuturi și alte promisiuni. Au trecut atunci la unire atât Todor Duda, cât și Filip Stângu un alt om cu stare și alte neamuri și prieteni ai lor. S'au făcut treceri dar nu în măsură prea mare ajungând uniții la un Nr. de vre-o 60 familii. Aveau arme destul de puternice dar și destul de urâte, murdare, mârșave, de cari se folosiau la ademenirea credincioșilor. Școala nu aveau și îndemnau pe oameni să treacă la unație, că nu plătesc dare de cult. Parohia era ajutorată de Societatea azi U. D. R. așa că preotul nu pretindea dela credincioșii uniști nici o remunerație pentru serviciile prestate. Aceste împrejurări au ajutat mult la seducerea unor oameni mai slabi. După moartea preotului, bogătanul susamintit trece iarăși la biserica noastră și-și aduce ginere la o fată un teolog, carele apoi este ales ca preot. Acest preot a fost răpos. Eliseiu Drăgălină. Tot acest Todor Duda mai târziu aduce, după pensionarea înv. confesional Daniel Bojincă ca învățator pe un fiu al său pe Iancu Duda. În decursul păstoririi părintelui Drăgălina trec la unație câte va familii așa că numărul lor a trecut peste 80 familii. În anul 1896 părintele Eliseiu Drăgălină părăsește comuna și merge la Borlova. Parohia noastră rămâne vacantă, administrată fiind de diferiți preoți, cari nu locuiau permanent în comună ceace era spre folosul uniștilor. Fiind și învățatorul ortodox cam slabuț, uniții își aduc o învățătoare și deschid școala lor. Mulți copii ortodoxi au cercetat școala lor și au și trecut unele familii la ei.

În anul 1902 am venit eu, subsemnatul ca paroh în comună, unde am aflat aproape 120 familii (Nr. de case) unite. Un număr destul de însemnat. Ca fiu al comunei, având legături de rudenie, în urma muncii depuse au început să treacă unele familii la noi. Mi-a ajutat întrucâtva și împrejurarea, că uniții credeau, că dacă au învățator nu solvesc dare de cult, dar când li-s'a

cerut, văzându-se înșelați au început unii a se reîntoarce la legea străbună. Luând cunoștință autoritățile uniata despre acestea, pensionează pe preotul Iosif Popoviciu și trimite în locul lui pe un tânăr cu pregătiri frumoase, pe preotul Virgil Pop. Acesta, crescut în spiritiezuț, studiind în seminariile rom. cat. din cari iese pătruns de învățăturile acelei bisericii dar și în suflet plin de ură față de biserica noastră, venit în comună se pune pe lucru ca să-și înmulțească credincioșii. Ca să ajungă la rezultat aduce pe fratele D-sale, iarăși un iezuit încarnat, ca învățător. De astădată însă o încep pe altă cale. Cu ajutorul faimosului deputat de pe vremuri Șegescu, carele avea aici în comună un văr primar, le succede a primi un ajutor însemnat de la Statul maghiar pentru școala lor. Ajutorul de la stat și ajutorul de la Societatea azi U. D. R. a fost de ajuns pentru învățător fără a mai solvi și credincioșii ceva. Uniții își băteau peptul și ziceau către ortodoksi „Vedeți, noi nici la preot, nici la învățător nu plătim nimic“.

Subsemnatul ca preot tânăr, fără ajutor, fără sprijin din partea nimănui, fără a avea experiențele necesare, idealist însă și plin de dragoste și iubire față de biserica mea, mi-am pus toată forța muncind în folosul bisericii, cu ajutorul lui Dumnezeu mi-a succes nu numai să-i contrabalansez, ci am atras mai mulți credincioși de la biserica uniata la noi, decât ei de la noi. Ba am ajuns până acolo, că acest faimos preot scrietor biserice uniata cu carele nu prea trăiam în relațiuni bune, cu ocaziunea vizitațiunei canonice a Prea Sântitului Domn Episcop Dr. Valeriu Frenț din Lugoj, m'a rugat să-i fac cu primirea, căci cu parohienii S. Sale nu credea că-i succede. Era pe vremea luptelor noastre naționale, când asupritorii noștri controlau toate mișcările noastre, ca pătruns de dragoste față de neamul meu nu am căutat la deosebirea confesională, ci considerând pe Prea Sântitul Domn Episcop ca Mare Preot român, i-am făcut o primire demnă pentru ceace Prea Sântitul Domn Episcop cercetându-mă în casa mea, mi-a mulțumit. Această împrejurare a influențat mult asupra preotului uniata și s'a lăsat de propagandă.

Eu m'am simțit fericit că mi-am făcut datoria față de un Mare Preot român neluând în considerare deosebirea confesională, dar rău m'am înșelat. M'am convins despre ura și dușmănia ce o poartă uniții față de noi, cu ocaziunea vizitațiunei canonice ce a făcut-o Prea Sântitul Domn Episcop fericitul Dr. Traian Bădescu în tractul Oraviței.

Au urmat și alți preoți uniati, cari însă nu au putut câștiga noi credincioși.

În urma luptei, în urma necazurilor și șicanelor ce am îndurat, cu ajutorul lui Dumnezeu mi-a succes spre mulțumirea mea sufletească an de an să-i înpuținez așa că azi mai sunt 2 familii cu 6 membrii, cari vor trece și ei.

Pr. Axentie Popovici.

Ș T I R I

Sfințire de clopot în Glogoni. La sărbătoarea Sfântului și Marelui Proroc Ilie din anul acesta obștea noastră românească din Glogoni s'a bucurat de o îndoită sărbătoare. Anume, s'a făcut sfințirea celui de al șaselea clopot al sfintei noastre biserici de acolo. Cu acest prilej preotului Valeriu Perin, un păstor și administrator bisericesc de model a ținut o impresionantă cuvântare despre importanța clopotului în viața creștinilor. Clopotul este al 8-lea, sfințit de păr. Perin, șase în Glogoni și două în Iabuca, are o greutate de 620 kg. Lauda și meritul revin în bună parte și bravilor noștri ortodoksi din Glogoni!

Un preot care-și înțelege misiunea este preotul Valeriu Perin din Glogoni. Merituosul nostru preot la împlinirea celui de al 33-lea an al preoției a găsit nimerit să cumpere un ceas de turn pe seama sfintei biserici la altarul căreia de atâția ani aduce necrunta jertfa. Ceasul a costat 12.000 dinari, în banii noștri vreo 45.000 Lei.

Dumnezeu să primească frumoasa jertfa a robului său iubit!

Preoți pravoslavnicari cari vorbesc numai românește. În „Brazdele Banățene“ ale harnicului preot Caius Pascu din Topolovațul-mic Nr. 2 din anul acesta păr. Petru Olde un neobosit cercetător al trecutului nostru bisericesc publică o „consemnare a preoților pravoslavnicari din eparhia Vârșetului, prot. Lugojului dela 1797“ în care la rubrica „ce limbi vorbesc“, se răspunde invariabil: „românește“. Preoții au numele toți în *ici* dar „sărăcii“ nu știau o boabă din limba sârbească!

Pact de neagresiune între Germania și Rusia.

Multă și mare surpriză a provocat încheierea unui pact de neagresiune între Rușii comunisti și Germanii anti-cominterniști. Pactul prevede o durață de 10 ani, dar surprinzător nu ar fi dacă ar decăde mai înainte, căci surpriză mai mare a produs încheierea pactului între cele două țări cu ideologie politică opusă.

Anuarul societății naționale de cruce roșie a României pe 1938, apărut mai de mult conține dări de seamă și date importante despre activitatea acestei harnice societăți filantropice. În unele orașe ca dealtfel și în Caransebeș, activitatea s'a impus în chip deosebit în atenția publicului românesc.

Luăm act cu multă bucurie!

Academia Teologică ort. rom. din Caransebeș.**Comunicat.**

Direcțiunea Academiei Teologice din Caransebeș face cunoscut că pentru primirea de studenți în anul I școlar 1939/40 se cer următoarele acte:

1. Extras de botez.
2. Diploma de bacalaureat sau diploma de seminar.
3. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial vizat de Oficiul protopopesc.
4. Certificat dela medicul Academiei teologice că petentul este deplin sănătos și fără defecte,
5. Declarațiunea părinților sau a tutorelui că vor suporta toate cheltuielile cu întreținerea petentului în Internatul Academiei teologice.

Cererile se înaintează Ven. Consiliu Eparhial prin Oficiul parohial până la 15 Septembrie a. c.

Se observă că toți studenții Academiei teologice ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș, sunt obligați să locuiască în internat, și până la cel mult 31 Decembrie 1939, fiecare student va trebui să-și procure uniforma (reverenda).

Pentru candidații merituoși sunt prevăzute burse.

Caransebeș la 21 August 1939.

Direcțiunea.

Concurs

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 3216 B. ex. 1939, din 20 Mai a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de preot la parohia de clasa II-a din comuna **Bucoșnița** cu filia Goleți, protopresbiteratul Caransebeș, devenind vacantă pe urma pensionării preotului Pantelimon Domil.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estensiune: dela comuna Bucușnița de 28 jug., iar filia Goleți 4 jug., în total 32 jug.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Ne fiind casă parohială, de locuință se va îngriji alesul preot.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești în parohie, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catchiza în școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de clasa II-a,

precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Bucușnița cu filia Goleți, prin Prea On. Oficiu Protopopesc din Caransebeș.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă Prealabila încunoștiințare a Prea On. Domn Protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sfta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua de alegeri.

Bucușnița, din ședința consiliului parohial, ținută la 9 Iulie 1939.

Președinte

Remus Suru

adm. parohial.

Nr. 36 ex 1939.

În conțelegere cu oficiul protopopesc.

Caransebeș, 16 Iulie 1939.

Secretar

Petru Domil.

Pr. Isaia Suru

adm. protopop.

Nr. 4363 B ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim a §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei consistorial ddo 3 Martie și respectiv 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decizia consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Nov. 1929 — credincioșii sunt obligați a presta și răscumpărarea birului parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 7 August 1939.

Episcopul:

† **VASILE**

2--3

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial No. 3101 B din 20 Mai 1939 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de preot la parohia de clasa III-a din comuna **Delinești** protopresbit. Caransebeșului devenită vacantă prin pensionarea preotului Teodor Munteanu.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estensiune de 64 jughere.
2. Două intravilane.
3. Bir nu se dă.
4. Venitele stolare uzitate.
5. Casă parohială, fosta școală confesională ort. rom.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și parohiale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catchiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales. Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificare prescrisă pentru parohii de clasa III-a precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului Diecezan să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Delinești prin Prea On. Oficiu protopresbiter al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila

incunoștiințare a Prea On. Domn adm. protopresbit. tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare însă nicidecum în ziua de alegere.

Delinești, din ședința consiliului parohial ținută la 23 Iulie 1939.

Teodor Munteanu

adm. paroh președinte.

Aurel Dan

notar.

Nr. 73/1939.

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Caransebeș, la 29 Iulie 1939.

Pr. Isaia Suru

adm. protopresbit.

Nr. 4625 B ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decizului consistorial dtdo 3 Martie și respective 14 Aprilie 1914, ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Nov. 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 7 August 1939.

2—3

Episcopul:

† VASILE

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3172 B ex 1939 din 20 Mai a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de preot la parohia de clasa II-a din comuna **Vucova** protopresbiteratul Buziaș devenită vacantă pe urma pensionării preotului Avram Ciocoi.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 32 jug.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Casă parohială cu grădină și supraedificatele.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbători și a catehiza la școală fără altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales. Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de cl. II-a precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecesan, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Vucova prin Prea On. Oficiu protopopesc al Buziașului.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila incunoștiințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual

în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Vucova, din ședința consiliului parohial ținută la 16 Iulie 1939.

Președinte:

Moise Barbulescu

preot adm

Nr. 379 ex 1939.

În conțelegere cu Oficiul protopopesc.

Secretar:

Pavel Drinca.

Ioan Geția

protopresbiter.

Nr. 4633 B ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decizului consistorial dtdo 3 Martie 1914 și respective 14 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ~~valoare~~ și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noembrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută la 7 August 1939.

2—3

Episcopul:

† VASILE

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3482 B ex 1939, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de preot la parohia de cl. II-a, din comuna **Apadia**, protopresbiteratul Caransebeșului devenită vacantă pe urma morții preotului Nicolae Cornean.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială la extensiune de 30 jughere.
2. Un intravilan de 1200 stj. □.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Casa parohială (fosta școală conf. gr. ort. rom.).

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și parohiale, a predica regulat în fiecare Duminică sau sărbătoare și a catehiza la șc. ala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecesan să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Apadia prin Prea Onor. oficiu protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila incunoștiințare a Prea Onor. Domn Protopresbiter tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. Biserică, spre

ași arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua de alegere.

Apadia, în ședința consiliului parohial ținută la 9 Iulie 1939.

Președinte,
Adrian Cioloca
adm. paroh.

Secretar,
Ioan Cârdaș
inv. în pensie.

În înțelegere cu oficiul protopopesc.
Caransebeș, la 28 Iulie 1939.

Pr. Isaia Suru
adm. protopresbit.

Nr. 4626 ex 1939.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie și respective 14 Aprilie 1914, ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Noemvrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotației preotești.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută la 7 August 1939.

2—3

Episcopul :
† **VASILE**

SPITALUL DE STAT DIN CARANSEBEȘ.

Nr. 267/1939.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință celor interesați că în ziua 7 Septembrie 1939, orele 17 p. m. se va ține la Spitalul de Stat din Caransebeș a 3-a licitație publică, pentru aprovizionarea spitalului cu pâine, lapte, carne și derivatele, precum și a colonialelor necesare pe anul 1939-1940.

Caietul de sarcini se poate vedea în orice zi de lucru la administrația spitalului.

Concurenții vor depune odată cu ofertele sigilate și garanția provizorie de 5%.

Garanția definitivă este de 10% și va trebui completată până în ziua contractării.

Supraoferte nu se primesc.

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88-110 din L. C. P. și Regulamentul O. C. L.

Orice ofertă care nu va fi făcută conform prezentei publicațiuni și caietului de sarcini, precum și ordinelor în vigoare, va fi respinsă dela licitație.

Caransebeș la 20 August 1939.

Medic de Spital,
Dr. A. Bora.

Intendent,
St. Kralik

Publicațiune de licitație

Pe baza aprobării Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4771 ex 1939 se publică licitație cu oferte închise pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a bisericii ort. române din comuna Valeabistra pe ziua de 1 Septembrie 1939, ora 11 a. m. în localul primăriei din loc.

1. Planul și devizul de spese, condițiunile generale și speciale se pot vedea la Oficiul parohial din Voislova.
2. Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 6% din prețul oferit în numerar sau efecte.
3. La licitație se admit numai arhitecți și măestrit constructori cari posedă autorizația recerută.
4. Anteprenorul asupra căruia va rămâne lucrarea este obligat a prelua dela comuna bisericească materialul ce i-se pune la dispoziție cu prețul cuprins în deviz.
5. Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrările acelui anteprenor în care va avea mai mare încredere.

Contractul devine obligator pentru ofertanți și comuna bisericească, după aprobarea Ven. Consiliu eparhial Valeabistra, din ședința Consiliului parohial ținută în 30 Iulie 1939.

Președinte :
George Adam
paroh.

Secretar :
Apostol Dalea.

La „Librăria Diecezană“
din Caransebeș, se află de vânzare:

Smirnă kgr. á 220 lei.
Tămâie (lacrimă) „ „ 200 „

Masini de scris

CONTINENTAL

Portative . . . . . Lei 8500
„ cu 2 culori . . . . . „ 9500

se pot procura prin
Librăria Diecezană.

Apostolul Ediția de Sibiu
se poate comanda la **Librăria Diecezană**